

**Uitspraak Geschillencommissie
Financiële Dienstverlening
16 maart 2017, nr. 2017-186**

OPZEGGING NA SCHADE

Consument heeft op 14 juni 2014 een woonhuis- en een inboedelverzekering afgesloten bij Verzekeraar. Artikel 10 van de Verzekeringsvoorwaarden bepaald het volgende:

'De verzekering eindigt: (...)

d. Indien Promovendum de verzekering schriftelijk beëindigt in verband met schade. Promovendum heeft dit recht tot 30 dagen na afwikkeling van de schade. Daarbij wordt de verzekering na twee maanden beëindigd, zodat u de mogelijkheid heeft om het risico elders te verzekeren.'

Bij een inbraak op 15 mei 2016 wordt inboedel uit de woning van Consument ontvreemd. Na een aanvankelijke afwijzing wordt de schade van Consument alsnog door Verzekeraar afgewikkeld. Bij brief van 20 juli 2016 heeft Verzekeraar de verzekering – op grond van voornoemd artikel – per 11 september 2016 opgezegd. Het risico blijkt zodanig dat Verzekeraar dit niet wil verzekeren:

- een kamer in de woning van Consument wordt verhuurd;
- de bijzondere bezittingen vertegenwoordigen een aanzienlijke waarde;
- de alarminstallatie werd enkel ingeschakeld bij afwezigheid van de bewoners.

Consument kan zich hier niet mee verenigen en meent dat niet werd voldaan aan het in artikel 7:940 lid 3 BW vastgelegde criterium voor tussentijdse opzegging. De door Verzekeraar genoemde omstandigheden waren ten tijde van de verzekering al bekend en zijn - risico-technisch gezien - juist veel minder zwaar geworden: de waarde van de bijzondere bezittingen is door verkoop van enkele stukken aanzienlijk verminderd en de alarminstallatie werd uitgebreid. Consument vordert dan ook ongedaanmaking van de opzegging van de verzekering, vergoeding van de buitengerechtelijke kosten, evenals het premieverschil met de nieuw afgesloten verzekering à 30 euro per maand over een periode van vijf jaar.

Verzekeraar voert (enkel) aan dat de verzekering werd opgezegd naar aanleiding van de herbeoordeling van het risico na de schademelding.

De Commissie houdt als uitgangspunt dat Verzekeraar, ingevolge artikel 7:940 lid 3 BW, slechts tussentijds kan opzeggen op de in de overeenkomst vermelde gronden, welke van dien aard zijn dat gebondenheid aan de overeenkomst niet meer van hem kan worden gevegd. Ook kan de opzegging voor Consument zwaarwegende gevolgen hebben en moet Verzekeraar - met het oog op de proportionaliteit - grote zorgvuldigheid in acht nemen (zie ook: GC 2009-13 en GC 2013-327).

De Commissie overweegt dat Verzekeraar niet aannemelijk heeft gemaakt dat de tijdelijke verhuur een zodanige risicoverzwaren oplevert, dat opzegging van de verzekering gerechtvaardigd is. Consument heeft voldoende gemotiveerd gesteld dat de waarde van de bijzondere bezittingen is verlaagd en ook heeft Verzekeraar onvoldoende betwist dat de alarminstallatie werd uitgebreid. De risico's bestonden al niet meer of zouden worden opgeheven. Om die reden had het op de weg van Verzekeraar gelegen om in overleg te treden over minder verstrekkende maatregelen, bijvoorbeeld een wijziging van de dekking en/of premie.

Gelet op het voorgaande is Verzekeraar gehouden de door Consument geleden schade, een premieverschil à 30 euro per maand tot het einde van de looptijd van de opgezegde verzekering (14 juni 2019), te vergoeden.

**Uitspraak Geschillencommissie
Financiële Dienstverlening
13 maart 2017, nr. 2017-172**

OPSCHORTING DEKKING

Consument heeft bij Verzekeraar een tweetal autoverzekeringen afgesloten. In de toepasselijke voorwaarden is – voor zover relevant – het volgende opgenomen:

'Premie niet betaald

5.4 Als wij de verschuldigde premie niet tijdig of niet volledig ontvangen hebben, zullen wij je aanmanen om te betalen. Betaal de je premie niet binnen de termijn van 14 dagen die wij stellen in de aanmaning? Dan ben je niet meer verzekerd vanaf de dag dat je de premie verschuldigd was, en vergoeden wij geen schade.'

Er ontstaat een premie-achterstand op één van de polissen. Verzekeraar heeft Consument bij brief van 16 oktober 2015 aangemaand alsnog tot betaling over te gaan. Consument wordt hierbij uitdrukkelijk gewaarschuwd voor het feit dat de dekking van de autoverzekering per 20 september 2015 vervalt wanneer Consument niet binnen veertien dagen overgaat tot beta-

ling. Op 31 oktober 2015 en 14 november 2015 verstuurt Verzekeraar een tweede en derde betalingsherinnering. Hierbij wordt uitdrukkelijk aangegeven dat Consument eventuele schade op dat moment niet vergoed krijgt.

In de avond van 30 november 2015 wordt uit de auto van Consument een radio-navigatiesysteem ontvreemd. De door Consument geclaimde schade wordt door Verzekeraar bij brief van 2 december 2015 afgewezen, omdat Consument ten tijde van het schade-evenement op grond van artikel 5.4 niet verzekerd was.

Consument stelt dat de premie-achterstand niet aan haar te wijten is. Op 22 mei 2015 heeft zij een premiebetaling verricht, maar deze blijkt - zonder mededeling van Verzekeraar - retour te zijn gestort. Daarnaast zou zij op 16 november 2015 opnieuw een premiebetaling hebben verricht, doch per abuis onder het verkeerde polisnummer. Verzekeraar zou telefonisch hebben aangegeven dit aan te passen. Tot slot is Consument van mening dat Verzekeraar haar niet op juiste wijze heeft aangemaand. Zij stelt de brieven van 16 oktober, 31 oktober en 14 november 2015 nooit te hebben ontvangen.

Verzekeraar voert verweer met - onder meer - het volgende. Ook op de tweede autoverzekering van Consument was sprake van een betalingsachterstand. De betaling van 16 november 2015 zag - volgens het gebruikte kenmerk - op deze polis. Daarnaast acht Verzekeraar het onaannemelijk dat Consument de betalingsherinneringen met betrekking tot de tweede autoverzekering wél zou hebben ontvangen en die met betrekking tot de ter discussie staande verzekering niet. Verzekeraar merkt op dat, gelet op de algemeen bekende hoge mate van betrouwbaarheid van het Nederlands poststelsel (ook bij niet-aangetekende verzending), er vanuit kan worden gegaan dat de post op het adres van Consument is bezorgd.

De Commissie overweegt dat Consument de toezegging van Verzekeraar betreffende de aanpassing van de betaling niet heeft bewezen en de premie-achterstand hiermee niet aan Verzekeraar te wijten was. Verzekeraar was gerechtigd de dekking op te schorten. Desondanks is de Commissie van oordeel dat de gestelde opschorting geen stand houdt, nu Verzekeraar niet heeft aangetoond dat de aanmaningen Consument daadwerkelijk hebben bereikt. Het enkele verweer, dat de stelling van Consument onaannemelijk is, is hiervoor onvoldoende. De Commissie onderschrijft het belang van aange tekende verzending.

Gezien het voorgaande is Verzekeraar gehouden de claim van Consument alsnog in behandeling te nemen en tot vergoeding van de door Consument betaalde incassokosten over te gaan.

Mr. A.C. van der Salm
De auteur is advocate bij Ekelmans & Meijer
Advocaten te Den Haag.